

Toespraak in de Paasnacht in Schollebaar, 11 april 2009, 21.00 uur

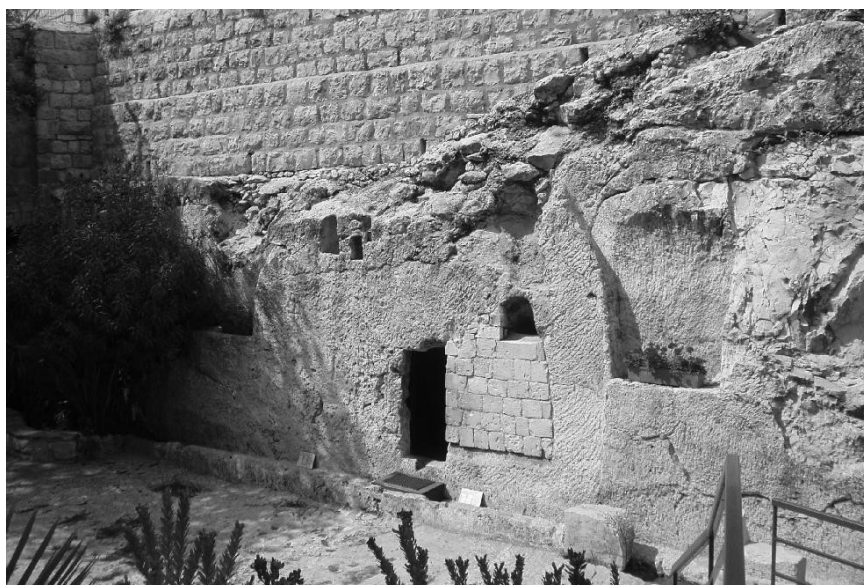
Thema: 'Durf Pasen te vieren!' naar aanleiding van Lukas 24: 1-12

1. 'Larie!'

'Dit is natuurlijk je reinste kletsboek! Volslagen nonsens!' Er zijn mensen die zo reageren op het bericht van Pasen, het bericht dat Jezus is opgestaan uit de dood. Wie reageert er zo? Nou, dat hebben we gelezen: de apostelen, de leerlingen van Jezus! Vers 10: de vrouwen 'vertelden de apostelen wat er was gebeurd, maar die vonden het maar kletspraat en ze geloofden hen niet.'

Deze tekst is oorspronkelijk geschreven in het Grieks, en weet u wat voor woord er staat, voor 'kletspraat', in het Grieks? Daar staat: 'lèros': larie! Het is flauwekul wat jullie zeggen!

Hoe kun je dat nou geloven? Jezus ligt al vanaf vrijdag in het graf, hoe kan Hij dan nu opeens leven?

Weet u, ik hoor nogal eens mensen zeggen: 'Vroeger, in de tijd van de Bijbel, kijk, toen geloofden de mensen toch wel makkelijker in wonderen en zo. Die mensen dachten allemaal wat mythischer. Maar wij, in onze tijd, weten veel meer dan toen. De wetenschap heeft heel veel ontdekt. Voor ons is dat toch eigenlijk... ja... niet meer mogelijk, om dat te geloven? Dat Jezus echt, met lichaam en al, uit het graf gekomen is?'

Misschien denkt u ook wel op deze manier. En inderdaad, het is ook moeilijk om te geloven dat een dode weer tot leven komt! En dat Hij zelf uit Zijn graf komt. Dat is onvoorstelbaar, niet vóór te stellen, en daarom zo moeilijk te geloven. Maar u vergist zich, als u denkt dat de mensen tóén het wèl makkelijk geloofden. Ook tóén was de dood definitief. Even radicaal als nu. Ook toen liepen er niet dagelijks doden over straat te wandelen. Het was voor de discipelen van Jezus volstreekte flauwekul. 'Jezus opgestaan? Dat kan niet!' Terwijl Jezus het verschillende keren had aangekondigd! 'De Mensenzoon (daarmee bedoelde Hij altijd Zichzelf) zal worden uitgeleverd aan de heidenen en worden bespot en mishandeld en bespuwd. En nadat Hij is geseseld, zal Hij worden gedood, maar op de derde dag zal Hij opstaan' (Lukas 18: 32-33). Jezus heeft het duidelijk, gezegd, verschillende keren! Maar hoe kun je dat nou geloven?

Kijk, Pasen vieren, ach, dat vinden we toch allemaal heerlijk? Een paar vrije dagen, eieren zoeken, genieten van een heerlijke Paasstol, en van lekkere chocolade-eitjes... Maar écht Pasen vieren, geloven dat Jezus uit de dood weer is opgestaan, en daarvan zingen, daarvan juichen, kun je dat wel?

Petrus is bepaald niet meteen overtuigd. Wat lezen we in vers 12? 'Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.'

Verwondering... Zou het dan misschien tóch waar zijn?

2. Moet je je verstand op nul zetten om te geloven in de opstanding?

Weet u, als je Pasen wilt vieren, moet je eigenlijk in je gedachten gewoon een soort sprong nemen. Dat denkbeeld: 'Het kan niet, dit kan geen historie zijn', dat moet je gewoon even loslaten en een soort sprong maken, de sprong van het geloof. Want dan ga je dingen op een andere manier zien. Als je als het ware in de wereld van het geloof bent binnengekomen, dan zul je vanzelf ontdekken of het wáár, of het bevestigd wordt door wat je meemaakt, of niet. U zegt: 'Dan moet ik dus maar mijn verstand op nul zetten? Gewoon maar niet nadenken, gewoon geloven?' Nee, dat zeg ik niet! Want God vraagt van ons om Hem te dienen en lief te hebben met ons héle verstand! Alleen je voorstellingsvermogen, dat kan je in de weg zitten. Omdat wij het ons niet kunnen voorstellen, dat een dode weer

leven wordt, daarom vinden velen van ons het moeilijk om het te aanvaarden. Je voorstellingsvermogen, dat schiet te kort. Maar verstandelijk is er juist heel veel te zeggen vóór de opstanding. Daar zijn hele boeken over volgeschreven. Ik noem u maar een paar dingen. Stel dat dit nu niet echt gebeurd zou zijn, dat het een verhaal is, bedacht door de discipelen, een soort wensdroom, denkt u dan dat ze het op deze manier zouden hebben opgeschreven? Zoals het hier staat, is het héél vreemd! Weet u waarom? Omdat vrouwen de eerste getuigen zijn! De eerste getuigen van de opstanding, dat zijn vrouwen. U zegt: 'Nou, en?' Ja, dat zeggen wij, in onze tijd. Maar toen, in de tijd van de Romeinen, hadden vrouwen geen enkele stem voor de rechtbank! Als honderd vrouwen iets zeiden, en één man ontkende dat, dan werd die ene man geloofd. En hier worden vrouwen opgevoerd als getuigen!

Zoiets zou je in die tijd nooit verzonnen hebben. Dan had je mannen opgevoerd als getuigen. Dus zoals het er staat, staat het er geloofwaardig!

En nog iets: na de opstanding van Jezus is er hoe dan ook een krachtige beweging de wereld ingegaan om het Evangelie door te geven. Dat staat als een paal boven water, want daarom is er nu een kerk, wereldwijd. En de kern van de boodschap, die was en die is: 'Jezus is opgestaan!' In die eerste eeuw waren er meer dan 500

ooggetuigen, die Jezus hebben gezien, na Zijn opstanding. De één na de ander is om zijn geloof vervolgd, gevangen gezet, gemarteld, gedood. U denkt toch niet dat mensen zich laten vermoorden voor een leugen? Ja, misschien een enkeling, die z'n eigen verzinsels is gaan geloven. Maar niet massaal!

Om te geloven in de opstanding van Jezus, hoef je je verstand niet op nul te zetten. Integendeel! Historisch gesproken is er alles voor te zeggen.

3. Is het belangrijk om te geloven in de opstanding?

'Ja,' denkt u misschien, 'maar is dat nou zo belangrijk? Het gaat toch om de gedachte, dat je niet voor niks leeft? Dat je toch iets nalaat, dat iets van jouw gedachtengoed doorgaat.'

Beste mensen, het gaat véél verder dan dat! De Bijbel zegt: 'Jezus is opgestaan als eerste, en wie in Hem gelooft, mag óók opstaan.' Die opstanding van Jezus, die heeft dus álles te maken met úw toekomst, en met de jouwe en de mijne! Die heeft alles te maken met ons leven hier en nu!

Hoe dan? Daar zal ik u een verhaal over vertellen. Het gaat over een jongen, een tiener, 14 jaar. En het gebeurde op 29 november 1863, tijdens de Slag bij Knoxville, in de Amerikaanse Burgeroorlog. Die jongen was een trommelaar, maar tijdens de veldslag werd hij geraakt, door een kogel, in zijn rechterarm. Hij werd naar het veldhospitaal gebracht, hij werd verdoofd, en zijn arm werd geamputeerd, net boven de elleboog. Toen hij weer bijkwam, keek hij met grote ogen, helemaal geschokt, naar de stomp. En hij riep: 'Broeder! Broeder! Ik wil mijn arm terug! Mijn arm! Geef mij mijn arm!'

De ziekenbroeder was een hartelijke kerel, en hij zei: 'Willie, jongen, dat kan niet meer. Je arm is al weggebracht, die ligt bij andere ledematen die zijn afgezet. Niet huilen, jongen, je redt het wel.'

Maar Willie ging steeds harder huilen, hij was niet tot bedaren te krijgen. 'Mijn arm, mijn arm, ik wil mijn arm terug!' Toen riepen ze de dokter erbij, die de operatie had uitgevoerd. Hij zei: 'Broeder, haal die arm maar.' En de ziekenbroeder zocht de arm op, waste hem schoon, deed een doek om de elleboog, en kwam terug. Willie keek, en met zijn linkerhand pakte hij nog één keer zijn rechterpols. 'Neem hem maar mee, broeder', zei hij. En terwijl de broeder wegliep, blies hij zijn arm een kus na. Hij was rustig geworden, en zijn gezicht was gaan stralen. Hij zei: 'Good-bye old arm. Vaarwel, ouwe arm,

vaarwel. Met jou heb ik getrommeld, zo goed ik kon. Maar nu, voorwel jongen, en tot ziens! Want ik zie je weer terug bij de opstanding!'

Willie had een vast geloof, zo jong als hij was. Hij geloofde in de opstanding van Jezus, en hij wist het heel zeker: 'Zoals Jezus ooit is opgestaan, zo zal ik op een dag, als Jezus terugkomt op aarde, óók opstaan.'

4. Geloof in de opstanding maakt je tot een ander mens!

Beste mensen, dat is christelijk geloof!

Opstandingsgeloof! Als je zó leeft, dan wordt dit hele leven anders! Dan komt alles in een ander licht te staan. Als je gelooft in de opstanding, dan kun je tegenslagen

incasseren. Moeite, verdriet, pijn. Dan weet je: 'Dit is niet het laatste! Het laatste woord is nóóit aan de ziekte. Het laatste woord is nóóit aan de dood. Het laatste woord is nóóit aan het kwaad. Het laatste woord is nóóit aan de duivel! Het laatste woord is aan God! Het laatste woord is aan het leven!' Dat is Pasen vieren!

Ik zei daarnet: 'Neem die stap!' Maak die sprong, in je denken. Neem nou eens even aan dat het wél waar is, en kijk dan in de wereld van het geloof, of het ook klopt met

wat je dan ervaart.

5. Jezus leeft! Ook u, ook jij kunt Hem ontmoeten!

Een atheïst was op een receptie in gesprek met een christen. Ze stonden daar allebei, met een glaasje wijn. 'Wat zei je nou?' zei die atheïst. 'Ga jij met Pasen naar de kerk? Ben jij christen? Hoe weet jij dan dat Jezus is opgestaan?'

'Nou,' zei de christen, 'ik heb Hem vanmorgen nog ontmoet!'

Dat is het! Die ervaring! Als je de stap zet, de wereld van het geloof in, dan ga je het zien! Overal om je heen! Dat God er is, en dat Jezus leeft! En dan kun je niet voorstellen dat je het ooit níét gezien hebt.' Ook ik heb vanmorgen Jezus ontmoet! En velen die hier zitten. Ook mensen die een paar jaar geleden nog zouden hebben gezegd: 'Ik weet het niet!' En nu: helemaal overtuigd. Zet de stap maar! Bid tot God! Zoek Jezus Christus! Want Hij láát Zich vinden. Hij leeft echt! Ook nu! Durf Pasen te vieren! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl